

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 342-1929)

Originalt emne

Gader

Gader/Færdslen

Kørsel

Kørsel/Omnibuskørsel

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 11. august 1929](#)
- 2) [Byrådsmødet den 29. august 1929](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 11. august 1929 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 342-1929)

Indstilling fra Brolægningsudvalget om Opsigelse af de nuværende Holdepladser paa Byens Torve og Gader.

Andr. Bitsch forelagde Indstillingen fra Udvalget, hvoraf dog Hr. Rasmus. Rasmussen havde taget Forbehold. Byen var selvfølgelig glad ved Rutebilerne, der bragte mange Folk hertil og derved fremmede Handel og Omsætning, men det var en stor Ulempe at have Rutebiler holdende paa Gader og Torve, idet det generede Færdselen i høj Grad. Talerens Gruppe havde sluttet sig til Udvalgets Forslag, men saaledes, at Opsigelsen sker med 6 Maaneders Varsel i Stedet for 3 Maaneder, og dertil kunde Taleren godt slutte sig.

J. Chr. Møller syntes ikke, man saaledes uden videre kunde opsigse disse Holdepladser

uden Forhandling med Rutebilejerne. Der var forskellige Sider ved denne Sag. Angaaende Trafikspørgsmaalet var det rigtigt, at nogle af Byens Gader var temmelig smalle til Rutebilkørsel, men det kunde nok ændres ved en Forhandling, saa Ruterne kunde lægges ad andre Gader. De snævre Gader var egentlig lige saa vanskelige for Personbilerne at passere, for selv om de tog mindre Plads, kørte de til Gængæld hurtigere. Der var vist heller ikke sket et eneste Ulykkestilfælde ved Rutebilkørselen. Muligvis var Holdepladserne til Gene enkelte Steder, men næppe alle Steder, og man burde ikke flytte dem ret meget for de Erhvervsdrivendes Skyld. Et stort Kontingent af Landboerne kom til Byen med Rutebilerne, og det var af stor Betydning for de Næringsdrivende, hvor Bilerne havde Holdeplads. Endelig burde der ogsaa tages Hensyn til Landboerne; Aarhus kunde ikke undvære dem, og omvendt, og der skulde ikke lægges Hindringer i Vejen for dem, hvis det kunde undgaas; men det gjorde man til en vis Grad, hvis man dirigerede Holdepladserne andensteds hen, end Landboerne ønskede. Taleren vilde af disse Grunde foreslaa, at Udvalget tager Sagen tilbage og forsøger en Forhandling med Rutebilejerne om Spørgsmaalet.

H. P. Christensen gjorde opmærksom paa, at der i den sidste Tid havde været talt og skrevet meget om hele denne Sag, og som Forholdene var kommen til at ligge, maatte man være Udvalget taknemligt, fordi det havde taget Spørgsmaalet op. Den vigtigste Side af Sagen var, at Færdselsforholdene i Byens Gader var saaledes, at Folk kan færdes der uden at risikere Liv og Lemmer. Angaaende Fabrikant Møllers Udtalelser vilde Taleren rette det direkte Spørgsmaal til Hr. Møller, om han mener, at Holdepladsen i Rosengade er forsvarlig. Byraadet var selvfølgelig altid villig til at forhandle, men man kunde jo ikke tvinge Rutebilejerne til en Forhandling; der var stillet dem et Forslag, men det førte ikke til noget, og saa maatte Byraadet søge at faa Spørgsmaalet løst. Naar Opsigelsesfristen nu var forlænget til 1. April, var der næppe Grund til at modsætte sig Forslaget, og saa var der Tid nok til en Forhandling, hvis Bilejerne havde Interesse i en saadan Taleren var enig med Fabrikant Møller i, at der skal vises al mulig Imødekommenhed overfor de Folk, der kommer til Byen, men der bør ikke køres paa de farligste Steder, og for at faa dette Forhold rettet var det naturligt at give dem en Opsigelse, idet man samtidig kan meddele, at man er villig til Forhandling om Sagen.

Borgmesteren udtalte, at der havde været skrevet meget om dette Spørgsmaal, og der forelaa ogsaa her forskellige Skrivelser, der anbefalede det ene og det andet. Taleren havde søgt at holde sig saa langt udenfor som muligt, men var alligevel bleven indblandet i

Sagen paa Grund af en Samtale med Tømrermester Withen. Denne kom og viste et Projekt, hvorefter man skulde nedbryde hele Karréen mellem Rosensgade og Graven, hvorved der bl. a. kunde blive en udmærket Plads til et nyt Raadhus. Taleren svarede dertil, at man kunde lave mange Ting, naar man havde Penge nok, og spurgte Withen, hvor meget Projektet vilde koste, og om han havde Penge dertil. Efter Avisreferaterne at dømme gik Withen imidlertid hen og fortalte Offentligheden noget helt andet, og Taleren vilde henstille til Byens Borgere ikke at komme med Forslag og saa bagefter ligesom Withen gaa ud og forvanske, hvad der er talt om. Der var ogsaa skrevet, at Kommunen vil tvinge Rutebilerne til at køre til Amtmandstøften for derved at faa Jorden afsat. Men det var ikke Tilfældet, idet der havde været 5 Købere til Grunde dernede, men man havde holdt Jorden tilbage, fordi Rutebilspørgsmaalet kunde løses paa en fornuftig Maade ved at lægge en Station der. Endelig var der skrevet, at Kommunen havde Pligt til at skaffe Station til Rutebilerne. Men det var en stor Fejltagelse; Rutebilerne maatte betragtes som f. Eks. Statsbanerne; hvis de ønskede en Banegaard, maatte de selv bygge den, og det samme gjaldt for Rutebilejerne, hvis de ønskede at drive denne Forretning. Her var kun Tale om, hvorvidt de kunde køre paa visse Gader i Byen, og Taleren havde den Opfattelse, at det var ganske uforsvarligt i det lange Løb at lade dem fortsætte paa samme Maade som hidtil.

J. R. Fanger fastslog, at man i Aarhus var glad for Rutebilerne, og gerne vilde skaffe dem saa gode Forhold som muligt, og Brolægningsudvalget havde i hvert Fald ikke i den Tid Taleren havde været Medlem i nogen Grad generet dem, men stadig stillet sig velvillig og anbefalet flere nye Ruter. At disse ikke altid blev til noget, var ikke Udvalgets Skyld; det skyldtes Amsraadet eller Rutebilnævnet. Naar Taleren havde sluttet sig til Udvalgets Forslag, var det ikke ud fra den Forudsætning, at en Opsigelse skulde ske straks; men da Projektet paa Amtmandstøften kom frem, var der en Anledning til at faa hele Spørgsmaalet løst for en lang Aarrække, og det kunde næppe lade sig gøre i Længden at have Bilerne i Rosensgade. Bortset fra alle Særinteresser maatte Amtmandstøften kaldes en central Plads i Byen, nær Banegaard, Posthus, Dampskib o. v. s. og med gode Til- og Frakørselsforhold. Hvorvidt Rutebilejerne vilde have Pladsen, maatte de jo selv om; Byraadet kunde jo kun blande sig i Færdselsforholdene, og selv om Trafikken ikke i Øjeblikket kunde siges at være brudt sammen, var det en Kendsgerning, at den voksede fra Dag til Dag. Taleren vilde anbefale Fabrikant Møllers Forslag om at optage en Forhandling med Rutebilejerne om, hvilke Gader der maa køres i, og hvorvidt de saa vilde have 1 eller 2 Stationer, maatte nærmest blive deres egen Sag.

Fogh Mogensen kunde ikke indse, at Brolægningsudvalget havde gjort noget saa forfærdeligt; man havde overhovedet ikke tænkt paa Spørgsmaalet om Rutebilstationer, som Fabrikant Møller hentydede til; her var kun Tale om Holdepladserne paa Bispetorvet og ved Hotel Jylland, og det var til Tider generende at have Bilerne holdende der. Holdepladserne var bevilget disse Folk med en Opsigelsesfrist paa 3 Maaneder, og saa maatte man vel ogsaa have Lov til at opsigte dem. Angaaende den af Fabrikant Møller foreslaaede Forhandling, saa havde Brolægningsudvalget aldrig været uvillig til en saadan, naar en eller anden ønskede det, men her havde der været ført lange Forhandlinger, og forskellige havde blandet sig deri for at fremme deres private Interesser; Hr. Withens Projekt med Rutebilstation og Raadhus i Rosensgade var dog noget ved Siden af. Udvalget tilsigtede med sit Forslag at faa saa gode Forhold som muligt for Rutebiltrafikken, og der vilde senere komme Forslag fra Udvalget i den Retning; for Tiden var Forholdene ikke gode, for ingen vilde vel paastaa, at det var heldigt at have 3 store Rutebiler i Række ind gennem Guldsmedgade og Graven. Det var vel nok rigtigt, at de kørte langsommere end de smaa Biler, men det vilde ogsaa blive et smukt Syn, hvis de store Rutebiler kom kørende med samme Fart. Udvalgets Flertal erkendte, at den eneste rigtige Løsning af hele Spørgsmaalet var en Station paa Amtmandstøften, hvor man kan komme baade fra og til uden at genere Trafikken; men denne Sag forelaa altsaa ikke her.

J. Chr. Mølle r indrømmede, at Rutebilkørselen ikke var heldig i Byens smalle Gader, men det Spørgsmaal kunde der jo forhandles om, og det kunde sikkert ordnes uden Opsigelse af Holdepladserne. Alle var jo interesseret i at faa saa mange Kunder som muligt til Byen. Naar H. P. Christensen stillede et bestemt Spørgsmaal, saa havde Taleren overhovedet ikke nævnt hverken Rosensgade eller Amtmandstøften og havde ikke tænkt, at man skulde ind derpaa. Iøvrigt vilde Taleren svare, at en Station i Rosensgade ikke var det heldigste. Hr. Withens Forslag skulde Taleren ikke komme nærmere ind paa; det var noget ved Siden af. Kommunen havde ikke Raad til at købe alle disse Ejendomme for at gennemføre hans Projekt, og et nyt Raadhus vedkom jo slet ikke denne Sag, saa den Plan kunde man vist roligt se bort fra. Men det var uheldigt kun at have een Station i Byen, for man kunde næppe forlange, at Bilerne, som kom fra Grenaa og Randers Landevej, skulde køre til Amtmandstøften. Det var rigtigt, at de kunde holde forskellige Steder paa Vejen gennem Byen, men det var ikke det samme som at have en Station, og det vilde i ret stor Grad forrykke Værdierne, hvis det hele skulde samles paa eet Sted. Amtmandstøften var udmærket for Bilerne fra Syd og maaske fra Vest, men ikke for de øvrige. Det vilde se

smukkere ud at forhandle med Bilejerne, før man giver dem en Opsigelse, og naar Fogh Mogensen mente, at de kunde have henvendt sig til Udvalget, hvis de ønskede en Forhandling, kunde man lige saa godt sige, at Udvalget kunde henvende sig til dem. Rutebilerne paa Bispetorvet generede ikke det mindste, og naar alle Personbilerne kunde holde der, kunde man næppe nægte et Par Rutebiler det samme. Taleren kunde altsaa gaa med til at forhandle om at faa Rutebilkørselen flyttet fra de smalle Gader til andre, men hvis det hele skulde samles paa eet Sted, vilde det skabe Uvilje fra Landboernes Side og virke som en Uret mod en Del af Byens Næringsdrivende.

J. Perregaard vilde takke Brolægningsudvalget, fordi det havde foranlediget denne Debat, hvorved Sagen kom frem i Lyset, saa man blev fri for Muldvarpearbejde. Der havde været forhandlet i ½ Aar baade med Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse og med Havneudvalget, idet de ønskede at faa Havnepladsen, og de var dengang alle enige om, at Stationen i Rosensgade duede ikke. Paa deres Generalforsamling vedtog de tilmed at flytte til Amtmandstøften, saafremt Withen ikke vilde nedsætte Lejen i Rosensgade til et bestemt Beløb, men da han gik ind derpaa, opgav de Amtmandstøften; det var kun et Trick for at faa deres Leje sat ned. Angaaende de Næringsdrivende, saa havde Frederiksbjerg Handelsforening anbefalet at lægge Stationen paa Amtmandstøften, og Grundejerne vilde selvfølgelig helst have en Station udenfor hver Dør. Byraadet havde kun at tage Hensyn til, hvorledes man kan styre Byen mest økonomisk; derfor maatte man afværge, at Trafikken bryder sammen, og var Amtmandstøften først bebygget, vilde det være umuligt at faa en Plads inde i Byen uden at ofre Masser af Penge derpaa. I Øjeblikket var Forholdene ganske elendige; der var ikke mindre end 7 Rutebilstationer, og fremmede kunde ikke finde ud af, hvorfra de forskellige Ruter udgaar; det samme havde Turistforeningens Formand udtalt. Men private Interesser var blevet indblandet i Sagen, og derfor var det rigtigst af Brolægningsudvalget at skære igennem det hele ved sit Forslag. Bilstationen i Rosensgade var saa uheldig, at Bilerne ikke kunde køre ud uden at køre over Fortovet ved Royal, og hvis der skete et Ulykkestilfælde her, kom Kommunen til at betale Erstatning; derfor var det absolut nødvendigt at faa en ny Ordning af dette Forhold.

Rasmus Rasmussen havde i Udvalget taget Særstandpunkt udfra de samme Synspunkter, som Fabrikant Møller havde gjort gældende. Brolægningsudvalget havde ikke med sit Forslag tænkt paa Rutebilstationerne, og det saa derfor underligt ud, at Fogh Mogensen nu blandede dette Spørgsmaal ind i Sagen. Her var kun Tale om at opsigte Forstadsruternes Holdepladser, og det var ganske ved Siden af, for der var udmærket Plads ved Domkirken,

og det generede ikke Færdselen det fjerneste. Hvis Bilerne ikke kunde køre over Torvene, kunde de jo dirigeres ad Nørregade og Kystvejen. Trøjborgrutens Biler kørte baade gennem Frederiksgade og Mejlgade uden at genere Trafikken. Skulde der gøres noget, burde man hellere tage fat paa Motorcyklerne og mange private Biler, som kørte med altfor stærk Fart igennem Byen. Hvis de lærte at køre ordentligt, var der udmærket Plads for Rutebilerne endnu i mange Aar. Taleren vilde støtte Fabrikant Møllers Forslag om, at Udvalget tager Sagen tilbage og forsøger en Forhandling med Rutebilejerne derom.

C hr. Christiansen fandt, at der var skrevet temmelig meget om denne Sag, og det bar Diskussionen her ogsaa Vidnesbyrd om. Naar der fra et Par Medlemmer hævdedes, at der skal tages Hensyn til de Næringsdrivende og til Landboerne, var det et Spørgsmaal, i hvilken Retning disse Hensyn skal tages, for at tage Hensyn til alle Næringsdrivende vilde være meget vanskeligt; de, som boede i Kvarteret omkring Amtmandstøften, vilde næppe have noget imod at faa Stationen derud. Men i Øjeblikket var det hele saa spredt, at det var vanskeligt at finde ud af, hvor de forskellige Ruter skulde søges, og Landboerne vilde næppe have noget imod at faa det hele samlet paa eet Sted. Man kunde nok være enige om, at de smalle Gader inde i Byen ikke var indstillet paa den Færdsel, som nu fandt Sted der, og Udvalgets Forslag her var det første Skridt til en Løsning af hele Spørgsmaalet. Taleren havde ikke noget mod en Forhandling, men der maatte i saa Fald ske en Opsigelse først, ellers førte Forhandlingerne næppe til noget. Skulde det fortsættes paa samme Maade som i de sidste Maaneder, vilde det hele ødelægges; derfor maatte Byraadet nu tage fat og grundig overveje hele Spørgsmaalet, og af den Grund burde man tiltræde Udvalgets Forslag. Taleren skulde ikke komme nærmere ind paa at omtale Stationen i Rosensgade; men Byen var ikke større, end at det hele kunde centraliseres paa eet Sted, og det var umuligt paa Rosensgade, medens det kunde etableres paa Amtmandstøften. Denne Plads laa i Virkeligheden centralt med let Forbindelse til Banegaarden og til de fleste af Byens offentlige Kontorer. Taleren vilde meget anbefale at slutte sig til Brolægningsudvalgets Indstilling; det var det første Led i det Arbejde, der skulde gøres fra Byens Side for at bringe Spørgsmaalet i Orden.

Andr. Bitsch var noget forbauset over, at Brolægningsudvalgets ret spagfærdige Henstilling havde givet Anledning til en saadan Diskussion, for Udvalget havde overhovedet ikke tænkt paa Rutebilstationer, men kun paa Færdselen i Gaderne. Taleren fandt ikke særlig Anledning til at forhandle med Rutebilejerne, og der var næppe en eneste i Udvalget udover

Hr. Rasmus Rasmussen, der vilde have dem til at holde paa de nuværende Pladser. Naar de havde faaet disse Holdepladser med en bestemt Opsigelsesfrist, var der da ikke noget uretfærdigt i at opsigte dem og eventuelt flytte dem. Taleren ansaa Rosengade for at være det uheldigste Sted i Byen at have en Rutebilstation, og naar Bilerne kunde holde forskellige Steder paa Ruten, havde det mindre at sige, hvor Stationen laa. Taleren vilde fastholde Udvalgets Indstilling, saaledes at Opsigelsen sker fra 1. April 1930.

A. E. Baastrup mente, at det var ved at blive et Slagord i Byen, at Trafikken er ved at bryde sammen, og det samme Synspunkt var gjort gældende her. Det var dog vist ret overdrevent, og f. Eks. i mange Byer i Udlandet kunde man se en langt større Trafik i Gaderne. Naar Sagen kun drejer sig om 3 Holdepladser, kunde man nok forlægge dem noget uden derfor at foretage en Opsigelse; i andre Forhold vilde man ikke opsigte en Lejer, men forhandle med ham, og hvis man saa ikke blev enige, kunde Opsigelsen altid komme. Det var i hvert Fald den høfligste Fremgangsmaade. Vejlbilerne kunde eventuelt køre ad Kystvejen og holde paa Skolebakken; det var et rent trafikalt Spørgsmaal, der let kunde ordnes ved en Forhandling uden Opsigelse. Taleren vilde meget anbefale at tiltræde Fabrikant Møllers Forslag, da det kun drejer sig om de 3 Ruter. Spørgsmaalet om Rutebilstationen i Rosengade eller Amtmandstøften laa jo slet ikke for, det blev en Sag for sig. Rutebilejerne maatte selv bestemme, hvor de vil have deres Station, saa det Spørgsmaal kunde ganske lades ude af Betragtning.

Borgmesteren bemærkede, at ikke et eneste Byraadsmedlem havde forlangt, at de skal have Station paa Amtmandstøften.

Fogh Mogensen gjorde opmærksom paa, at Byraadet ikke havde med Trafikken som saadan at gøre, det var Politiet; her var kun tale om Holdepladserne, og Taleren kunde godt tænke sig, at de 3 Ruter henvises til Amtmandstøften. Det var vist tvivlsomt, at Muremester Rasmussen, da han byggede Bispetorvet, havde tænkt sig, at det skulde være Holdeplads for Biler. Udvalget havde ingen Pligt til at henvende sig til Rutebilejerne; man havde Ret til at opsigte Holdepladserne med 3 Maaneders Varsel; naar det nu blev forlænget til 6 Maaneder, havde man gjort mere end sin Pligt, og saa stod det jo Bilejerne frit for at henvende sig til Udvalget.

Aage Jensen var enig med Perregaard i, at det var rart at faa hele denne Sag frem i Dagens Lys, for der var stadig mere, der tydede paa, at Forslaget kun var et Skalkeskjul for at faa noget andet ført igennem. De tre nævnte Bilruter var sikkert dem, der generede

Færdselen mindst, i hvert Fald Holdepladserne paa Bispetorvet, hvor der ofte holdt 100 private Biler; det kunde tyde paa, at det er Projektet paa Amtmandstøften, som det drejer sig om at trumfe igennem. Men man maatte ogsaa se Spørgsmaalet fra de Erhvervsdrivendes Side, og det kunde ikke nægtes, at der her var tale om at flytte Værdier, paa samme Maade som det blev gjort gældende, da der var Tale om at flytte Banegaarden. Man kunde nok finde en Maade at dele Sol og Vind lige, saa der tages Hensyn til begge Bydele. Det var selvfølgelig meningsløst, at Rutebilerne skal have Lov til at køre over Fortovet, men det maatte ogsaa være muligt at faa bedre Ind- og Udkørselsforhold i Rosensgade. Nu havde Fogh Mogensen udtalt, at man maaske vilde anvise dem Plads paa Amtmandstøften. Det vilde jo nok vise sig at være det eneste Sted, som Udvalget havde at anvise; men Taleren vilde dog henstille, at man ogsaa fandt nogle andre Steder; det vilde sikkert i nogen Grad lette en eventuel Forhandling. Taleren vilde anbefale Fabrikant Møllers Forslag om først at forsøge en Forhandling, og hvis den strandede, maatte Sagen jo gaa sin Gang.

Borgmesteren pointerede, at Direktør Aage Jensen var inde paa at opfordre Brolægningsudvalget til at finde andre Pladser. Taleren vilde saa opfordre Højres Gruppe til at forme Forholdet saaledes, at deres Repræsentanter i Udvalget fremsætter deres Forslag der; hvis de havde gjort det, havde man haft noget reelt at tale om; men de havde tværtimod i Udvalget været fuldstændig enige med Flertallet i, at Amtmandstøften var det bedste Sted.

J. Perregaard vilde gøre Hr. Baastrup opmærksom paa, at Grundejerne vist kom med en Opsigelse, før de forhandlede med deres Lejere. Hvis Rutebilejerne vilde forhandle med Udvalget, havde jo ingen noget derimod, men hidtil havde de ikke været meget villige dertil. Man fik et godt Billede af deres Forhandlingsvenlighed, naar Hr. Jørgensen, Rønde, havde udtalt, at han nok kunde tænke sig at vise Byraadet den Venlighed at køre gennem Klosterport til Graven. Men det vilde blot blive meget værre. Der var ingen, der kunde forhindre, at de laver to eller flere Rutebilstationer, men det var Byraadet, der bestemte, hvilke Gader de maatte køre paa.

Borgmesteren havde Følelsen af, at Jørgensen, Rønde, var ved at blive fornuftig.

J. Chr. Møller beklagede, at Hr. Bitsch ikke ønskede at forhandle med Rutibilejerne, og det kunde næppe være rigtigt. Men da der ikke var Mulighed for at faa Sagen taget tilbage, vilde Taleren paa Gruppens Vegne kræve den udsat i Henhold til Forretningsordenen.

(J. Nr. 342-1929)

Indstilling fra Brolægningsudvalget om Opsigelse af Rutebilernes Holdepladser paa Byens Torve og Gader,

Andr. Bitsch meddelte, at Brolægningsudvalget fastholdt sin Henstilling til Byraadet om al opsigelse af disse Holdepladser. Der blev i sidste Byraadmøde talt om at give Rutebilejerne Lejlighed til Forhandling, men der var ikke siden sket nogen Henvendelse til Udvalget derom, kun et Par Bilejere havde henvendt sig til Taleren, og man havde ført en almindelig Samtale om forskellige Forhold, hvor der var Enighed om, at den nuværende Ordning duede ikke. De havde peget paa, at de gerne vilde have en Plads i den indre By, f. Eks. Havnepladsen; men i saa Fald maatte de forhandle med et andet Udvalg derom. Bilejerne var indforstaaet med, at Indstillingen formentlig vilde blive vedtaget i dette Møde, og der vilde da blive Lejlighed til at forhandle senere.

J. Chr. Møller havde sidste Gang forlangt Sagen udsat for at give Rutebilejerne Lejlighed til en Forhandling og havde troet, at de vilde henvende sig til Udvalget derom, men det var altsaa ikke sket, idet en privat Samtale med Formanden jo ikke var nogen egentlig Forhandling. Taleren kunde stadig ikke forstaa, at det kunde genere at have Holdepladser paa Bispetorvet, men vilde dog ikke kræve Sagen udsat, idet Rutebilejerne vel saa maatte mene, at de lige saa godt kunde forhandle, efter at en Opsigelse er sket. Talerens Gruppe kunde imidlertid ikke stemme for Forslaget.

Borgmesteren oplyste, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, hvoraf ogsaa Fabrikant Møller var Medlem, længe havde for handlet om en Rutebilstation paa Amtmandstøften; disse Forhandlinger var nu omtrent afsluttede, og det Konsortium, der ønskede at leje paa Amtmandstøften, var saa godt som gaaet ind paa Udvalgets Betingelser, saa der nok om kort Tid vilde komme Forslag til Byraadet. Taleren mente, at det vilde være heldigst for alle Ruter at samle sig om denne Plan, og de, der ikke meldte sig i Tide, maatte jo tage Følgerne.

Indstillingen vedtoges enstemmig med 12 Stemmer.

